

[Niels Jørgen Nielsen.]

stilling til positivlistesystemet, som alle er tilhænger af, så er der ikke spor i vejen for, at det spørgsmål kunne have været klaret ved en simpel ændring i den gældende lov.

I sin fremsættelsestale omtalte ministeren den utilfredshed, der var blandt myndigheder og organisationsfolk, fordi der var blevet levnet dem for lidt tid til at afgive udtalelser om lovudkastet. Ministeren tilføjede, at han var indstillet på at imødekomme denne kritik ved efter lovforslagets fremsættelse at drøfte mulige henvendelser fra erhvervs- og forbrugerorganisationer med henblik på at fremsætte ændringsforslag under forslaget's behandling her i tinget. Jeg må i dag konstatere, at det var været så som så med denne imødekommenhed.

Vi påskønner naturligvis både de ændringsforslag, som ministeren har stillet og udvalget enstemmigt givet tilslutning til, og dem, som udvalget har stillet og ministeren har tiltrådt. Alle disse ændringsforslag er efter venstres opfattelse udtryk for en hårdt tiltrængt forbedring.

Vi finder det rigtigt, at det oprindelige lovforslags generelle dispensationsbestemmelser vedrørende importerede varer, som jo i realiteten helt overlod ministeren at bestemme, hvad krav der skulle stilles til importen, og hvilken kontrol der skulle være, nu er foreslået ændret derhen, at der ikke længere er en helt generel mulighed for ministeren til at dispensere.

En del af ændringsforslagene vil medføre, at administrationen vil blive begrænset på områder, hvor den efter det oprindelige lovforslag ville gå ud over, hvad der står i rimeligt forhold til de resultater, den kunne forventes at indbringe. Her vil jeg specielt pege på de oprindelige bestemmelser om krav om myndighedernes tilladelse til lejlighedsvis arrangementer i forsamlingshuse, på markeder o. lign. Det er den slags lovbestemmelser, der ikke alene giver en urimelig administration, men som tillige får folk til at gøre oprør imod papirvældet, fordi man ikke kan se nogen fornuftig mening med et så overdrevent barnepigesystem.

Udvalgsformand hr. Holsts udtalelser til B.T. i dag giver mig anledning til et par bemærkninger om den torvhandel, som også de foregående ordførere har været inde på. Det var jo oprindeligt sådan efter lov-

forslaget, og det fremgik meget tydeligt af bemærkningerne, at sigtet var at forbyde denne torvhandel. Det er foreslået ændret under udvalgsarbejdet, og dette er accepteret af ministeren, men jeg synes dog, det skal siges, at det er noget, der er sket under udvalgsarbejdet.

Spørgsmålet om kravene til deklARATIONER og oplysninger på de færdigpakkede varer har jo været genstand for megen diskussion. Det må være et absolut krav, mener jeg, til en moderne levnedsmiddellov, at den giver forbrugerne mulighed for at vurdere, hvad det er de køber, og for de færdigpakkede levnedsmidlers vedkommende kræver det to ting. For det første kræver det, at emballagen, der som oftest ikke giver forbrugeren lejlighed til at iagttage varen direkte, indeholder tilstrækkelige oplysninger i et sprog og en udformning, som er umiddelbart forståelig. For det andet må det offentlige gennemføre en kontrol, der garanterer, at emballagens indhold svarer til dens pålydende.

Disse krav's opfyldelse bliver mere og mere påkrævet i takt med at den industrielle behandling af levnedsmidler bliver mere og mere fremskreden og mere og mere omfattende. På den anden side er der så store variationer i de varer, der falder ind under levnedsmiddelbegrebet, såvel hvad angår varerne som deres produktion og behandling, at det i praksis er overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at finde frem til generelle deklARATIONER og oplysninger, der kan anvendes overalt.

Jeg vil sige om den meget omdiskuterede § 25, at selv om det må erkendes, at der efter lovforslagets oprindelige bestemmelser på dette område og det ændringsforslag, som der nu er enighed om, kunne administreres, så det endelige resultat blev det samme, så anser jeg det for en værdifuld ændring, at ministeren efter ændringsforslaget skal bruge sin bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser, i stedet for, som det oprindeligt var foreslået, at bruge sin bemyndigelse til at give dispensationer. Denne ændring vil jo også give mindre administration.

De beføjelser, der oprindeligt var tiltænkt levnedsmiddelrådet, der med lovforslagets vedtagelse vil blive lovfæstet, gav venstre anledning til store betænkeligheder. Derfor påskønner vi den imødekommenhed, som